

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 489: Câu Kinh Văn “Thị Cố Như Lai Thuyết Danh Thật Tướng”, Chính Là Hiện Bày Ý Nghĩa Đây

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 042)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Câu kinh văn: “Thị cố Như Lai thuyết danh thật tướng” (Cho nên Như Lai nói tên là thật tướng), chính là hiện bày ý nghĩa này.】

Câu kinh văn này chính là hiển thị ý nghĩa sâu xa này. Ý nghĩa này quả thực vô cùng sâu sắc, vô cùng rộng lớn, chúng ta từ chỗ này mà lĩnh hội. Thật ra mà nói, những gì có thể nói ra được thì quá đổi hữu hạn! Nói ra một chút này, là để giúp mọi người đi xem xét, đi quán sát, giúp mọi người đi thể hội, thể hội từ mọi phương diện.

Ngay trong cuộc đời của một con người, điều này là dễ so sánh nhất. Mấy người chúng ta thường ở cùng nhau, có một số người rất dễ già yếu, hai năm không gặp mặt đã già đi rất nhiều; lại có người rất không dễ già đi, đặc biệt là những đồng học chúng ta ở cùng nhau, thường hay gặp mặt. Quý vị cẩn thận đi nghiên cứu lại nguyên nhân xem, đó là gì? Là có liên quan đến sự thanh tịnh hay phiền não của tâm địa; người phiền não nhiều thì dễ già yếu, người phiền não ít đi một chút thì không dễ già yếu.

Phiền não chính là sự chấn động của làn sóng tâm thức đó. Biên độ của phiền não rất lớn, tâm thanh tịnh thì chấn động sẽ tương đối nhẹ nhàng, không có đạo lý nào khác cả. Nếu quý vị thật sự minh bạch điều này, quý vị tu tâm thanh tịnh, để cho biên độ chấn động trong tâm quý vị hạ thấp hết mức có thể, chậm rãi hết mức có thể, thì quý vị liền được sống lâu trường thọ. Không cần phải ăn đồ tẩm bổ, đồ tẩm bổ đó là gặt người, không có chuyện đó đâu. Giá cả cao như vậy, tiền bạc trong túi quý vị đều bị người ta lừa gặt mất đi rồi, nó chẳng có hiệu quả đâu; cái thực sự có hiệu quả chính là tâm thanh tịnh, ít phiền ít não, cần phải biết rằng phiền não không thể giải quyết được vấn đề.

Nếu cho rằng: “Tôi có rất nhiều chuyện không thể không phiền não”, thì đó đúng là kẻ ngốc. Quý vị phiền não thì có thể giải quyết được vấn đề không? Nếu quả thật giải quyết được vấn đề, vậy thì cái phiền não đó của quý vị là chính xác, nhưng phiền não thì giải quyết không được vấn đề. Cái gì có thể giải quyết được vấn đề? Tâm thanh tịnh giải quyết được vấn đề, tâm thanh tịnh sinh trí tuệ, trí tuệ mới có thể giải quyết vấn đề. Phiền não, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, làm sao có thể giải quyết được vấn đề!

Pháp thế gian còn như thế, học Phật thì quý vị liền hiểu rõ rồi. Nếu quý vị dùng vọng tưởng, phân biệt, chấp trước để học Phật, quý vị sẽ vĩnh viễn không thể khai ngộ, quý vị vĩnh viễn không đạt được “công phu thành phiền”. Nhất định phải đem vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thấy đều buông xuống, để tâm khôi phục lại sự thanh tịnh. Phật pháp này vừa nhìn, vừa nghe, liền minh bạch, liền thông đạt, từ phương diện này liền thấu qua phương diện kia, các mặt đều thông, ý nghĩa đều minh bạch.

Xét đến cùng, tâm thanh tịnh là quan trọng nhất. Kinh Kim Cang bảo chúng ta: “Ứng vô sở trụ” (Nên không có chỗ trụ), vô trụ, thì tâm thanh tịnh liền sanh khởi; “nhi hành bố thí” (mà hành bố thí), đó chính là dùng tâm thanh tịnh để ứng phó với hết thảy mọi sự việc, “nhi hành bố thí” chính là ý nghĩa này.

Dùng tâm thanh tịnh để sinh sống, dùng tâm thanh tịnh để làm việc, dùng tâm thanh tịnh để đối nhân xử thế, đó gọi là “nhi hành bố thí”.